

Γιὰ κάθε ἔρπον τῶν Ρωμηῶν καὶ γιὰ πολιτικῆ,
γιὰ κάθε συμμαχία των καὶ καθιερώ των σχέσι,
ῥωτάτε τὸν Ἐπιτολχοῦδα, ῥωτάτε τὸν Χακί,
κάθε Χανούμ μὲ φερρετ, κάθε Πασσά μὲ φέρ...

Κι' ἐγὼ γιὰ τὸ Ρωμαϊκὸ τί πρόκειται: νὰ κάμῃ
ῥωτῶ καθένα προσφιλῆ
Μουταρρίφη καὶ Βαλῆ,
μὰ καὶ Κατμακάνη.

Ἵμνήστε τὴν ἐποχὴν
κι' ἐλα πηγαίνου κατ' εὐχὴν.

Κι' ἐμεῖς ἐκαταφέραμε σὰν ἔξυπνοι μαρζόλοι
Ἰδικὸς μας Ἐλλην Δῆμαρχος νὰ γίνῃ μὲς στὴν Πόλι.

Πραγματικῶς ἐδούλεψα καὶ μὲ τὸ παραπάνω
γιὰ νὰ τὸ καταφέρω,
καὶ τόσον τώρα χαίρω,
πρὸ μούρχεται στὴν Αἰδηψὸ κι' ἄλλα λουτρά νὰ κάνω.

Γι' αὐτὸ τὸ κάξο τὸ τρανὸ
τοὺς Νεοτούρκους προσκυνοῦ
μὲ δέκα τεμναδέες.

Καὶ πάω σ' τοὺς Κορφοὺς ξανά
ν' ἀπλώσω ἄλλο τραγανά
μῖσα στῆς Σπιαναδέες.

Κι' ἂν βλάβην ἀπροσδόκητον ἢ μηχανὴ μας πάθῃ
κι' ἂν ὁ Μινίστρος Μπαλτατζῆς ἐπιβυθῇ νὰ μάθῃ
κάποιο σπουδαῖο γεγονόσ, ἐμὲν ἂς μὴ ζητήσῃ,
μόνο τὸν κύριον Τεφῆκ τῆς Πύλης ἀς ῥωτήσῃ.
Τῶν Νεοτούρκων ἔταν ἔρπον τὰ νέα Κομητάτα
θαρρῶ πὺς εἶναι περὶτὰ γιὰ μας τὰ Κονσολάτα.

Τώρα, ποὺ καταλύθησαν τὰ πρῶην καθιεστώτα
κι' οἱ ἔρποντες οἱ Νεοτούρκοι ἴδιοί μας εἶναι φίλοι,
βεβαίως δὲν ἔ' ἀναγκασθῆ καμμιά καινούρεια νότα
πρὸς τὸ Ντοβλέτι τῆς Τουρκίας κι' ὁ Μπαλτατζῆς νὰ στείλῃ.

Τώρα, ποὺ πρῶτος Δῆμαρχος ἐβγήκε μὲς στὴν Πόλι
ἴδικὸς μας Ἐλληνας, παιδιὰ καὶ μέλιτα γυατρὸς,
θαρρῶ πὺς δὲν χρειάζονται στρατεύματα καὶ στόλοι
κι' ἡ θεραπεία θὰ βρεθῆ τῆς ἄρρωστης μητρὸς.

Μινίστρος καλορροζικός ὁ Μπαλτατζῆς ἀλήθεια,
κι' ἡ νότας πῆθὰ θὰ λείψουνη καὶ τέτοια κολοκύθια.
Καθένας διπλωμάτης μας περὶ ζωὴ καὶ κότα,
μόν' ὁ Σκουῆς— νὰ τὸν χαρῶ—
ἔρθηκε κάδογχο καιρό,
κι' ἡμέρα δὲν ἐπέραςε χωρὶς νὰ στείλῃ νότα.

Πηγαίνω στῆς Δουκάτες μου μὲ κόρδωμα καὶ νάξι,
κι' οἶους ἀγῶνας ἢ ψυχῆ μεγάλους δοκιμάζει
ὅπταν ἔρχεται στιγμή νὰ χωρισθῆ τοῦ σώματος,
τέτοιοις γυαμὰ κι' ἐγὼ τραβῶ σὰν χωρισθῶ τοῦ κόρματος.
Διὸ καὶ πάλιν σπεύδατε κι' ἐναγκαλίσασθέ με,
καὶ πάλιν οὐχ ἔρθετε με, καὶ πάλιν ὄψεσθέ με.

Σύλληψες βλασφημιῶν σκυθροῦτων κι' εὐθύμων.

Φασουλῆ μου, ποὺ τὸν Τούρκων μελετᾷ τὰ καθιεστώτα,
δὲν μπορεῖς μὲς στὴν Ἀθήνα νάσαι βλάσφημος σὰν πρῶτα.

Κι' ἔποχος σήμερα τομῆση
κάτι εἶ νὰ βλασφημήσῃ,
χωροφύλακες τὸν πᾶνε μὲς στὰ κρατητήρια
καὶ τραβᾷ μαρτύρια.

Κι' ἐγὼ ποὺ λές, βρὲ Φασουλῆ, τὸν Ἀθηναῖον ἢ Μουσα,
ἔκει ποὺ τὸ Ρωμαϊκὸ μονάχος βλαστημοῦσα,
ἀπὸ τὸν σῆρκο μ' ἔπιασε κάποιος φρουρὸς τοῦ νόμου
καὶ μούπε... τὸν σταυρὸ μου.

Γιὰτὶ μοῦ, λέει, βλαστημᾷς σὰν τὸν Ἰσακάρωτη;
φτοοὶ! νὰ χάθῃς, παλῆν ἄνθρωπε, ποὺ κάνεις τὸν δανθῆ...
ἀμμ εἶναι νὰ μὴ βλαστημᾷς, τοῦ λέω, πατριότη,
σὰν βλέπῃς κάθε γαῖδαρο νὰ βάζῃ λεωντῆ;

Σκαμὸς μοῦ λέει, γαῖδαρε... τι βλαστημᾷς, μορῆ;
ἀμμ εἶναι νὰ μὴ βλαστημᾷς, ἀβρότατε φρουρῆ,
σὰν βλέπῃς πὺς οἱ κυνικοί σου κάνουν τοὺς εὐσχήμους,
σὰν βλέπῃς πὺς οἱ βλάσφημοι τοῦσκάνουν τοὺς βλασφήμους;

Κανένας πῆθὰ δὲν βλασφημῆι μὲ λόγους ἀπρεπεῖς
σὲ δρόμο καὶ ταξέρια,
κι' ἔσο κι' ἂν βράζῃς μέσα σου μήτε τομᾷς νὰ πῆς:
ἔρσο μὲς στὰ Κουβέρια.

Ἐπεῖσαν κι' ἡ βλαστημῆμας κι' οἱ λόγοι τοῦ πηλοῦ...
μόνον ἂν εἶσαι μὸρτης τοῦ κόρμου τοῦ καλοῦ,
κι' ἔχι κανεὶς μαγκούφης χυδαῖος σὰν κι' ἐμὰς,
μπορεῖς νὰ βλαστημᾷς.
Γιὰ μὸρτηδες μονάχα καὶ μάγκες φαιτωτοὺς
κλείνουσ ταῦτὰ των ἔλαι καὶ κάνουν τοὺς κουτοὺς.

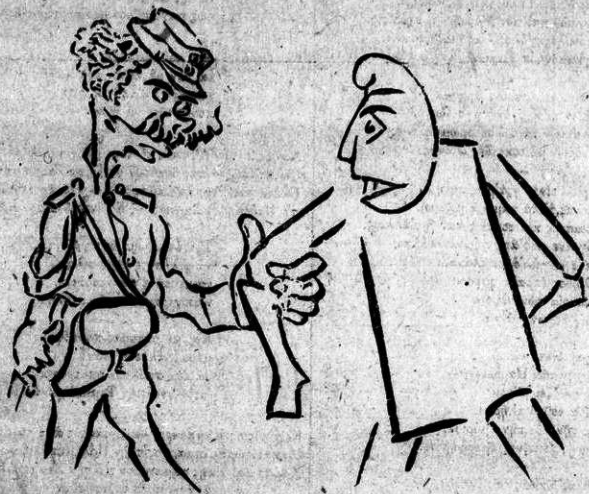
Ἐν τούτοις, ἂν καὶ τώρα μοῦ σφίγγουσ τὸν λαίμ
γιὰ νὰ μὴ βλαστημῶ,
κι' ἂν μὰς ἀπαγορεύουσ ἐπὶ πανῆ θανάτου
εἰς τὸν παρόντα χρόνον
τὸ βλασφημῆν καὶ μόνον
τὴν ἱερὰν γαστέρα τοῦ καθενὸς χορτάτου,
ἐγ' ὅμως βλέπωσ τόσα Ρωμηῶν ἀνδραγαθήματα
καθ' ἑαυτὸν φελλίζω: μόν' ἔζωστα καὶ βλαστήματα.

Ὅμως καὶ σὺ, βρὲ Φασουλῆ, καὶ μὲς ἀπὸ τὴν Πόλι
βλαστήμα τὸ Ρωμαϊκὸ, τῆς γῆς τὸ περιβόλι,
καὶ ἔρζει κάθε κηπουρὸ καὶ κάθε τὸν μανάθῃ...
ἔκει δὲν τρέχεις κίνδυνον κανεὶς νὰ σὲ συλλάβῃ.

Τῶν Μουσοῶν τὸ κτερίον καὶ τὸ Μαλειότησιον.

Θὰ ἔρξης τὸ Βασιλικὸ πὺς ἔρρισκεται κλεισιμένο
κι' ἔποχος περάσῃ καὶ τὸ ἔπ φωνάζει: τὸ καμμένο!
Ἄλλ' ὅμως μάθε μήνυμα μῖδε συμφορὰς μεγάλης...
τὸ δούσγχο Ταμεῖο τοῦ κάποιος Στρατῆς μπακαλῆς
τὸ νοίκιασε καὶ τὸκανε μπακαλῆκο μεγάλο,
κι' ἐγὼ σαρδελοδάρελα καὶ μπακαλῆζόρους φάλλω.

Ἄλλο καὶ τοῦτο ἔραφνικό,
σὺτὸ δόλλω τὸ Βασιλικὸ
ν' ἀνέξουνη μπακαλῆκο.

**Σύλληψις βλασφημίου
ταπεινού κι' άσχημού.**

Κι' ήθροκοποι και συγγραφείς
περλίτικοι και καττηρείς,
για τὸ Ταμείο του θρηνοῦ
κι' αὐτῶς τὸς ἄλλους συγκινούν.

Ἄκουε και τὸ Ταμείο του μπακάλικου νὰ γίνη |
και δὲς του δέρονται κι' αὐτοί, κι' ὀδύρονται κι' ἐκείνοι.
Ἐν αἰρωγαίς και κοπετοίς
ἡ τύχη του θρηνεύεται,
μόνον ὁ κύριος Στρατηγῆς
ποῦς δὲν συγκινεῖται.

Και' οὐτὸ χρόνησιμα μόνάχος κἀλεῖ πέρας ἀπ' ἐκεῖ,
ποῦχε στήσαι τὴν οὐκηνῆ της μὴ Θεότης τραγική.
Κι' ἀντὶ γύρω προσοπίετα νὰ κυττάξω και βωμεῖς,
εἶδα μούστους μὲ βαρβέλια,
και' ἐπαύθηκα στὰ γέλοια
μὲς' σποῦς τούσους μου καθωμῖς.

Κι' ἡ προσφιλιῆς ἡ Θάλεια, Μούσα καραζευξέκα,
μ' ὄλαις τῆς Μούσους πάρασι
κι' ἔνα κροαί τῆς κίρασι,
κι' ἐφάναξαν κι' αὐταίς: ἐνῆ κι' ἡ μυροδάτη δέκα.

Και τόσο λάτρως τῶν Μουσῶν παρήσανε κενωμένοι,
κι' ἐγὼ σ' αὐτοῦς λελέθηκα:
δὲν βλέπατε, θεοῦ τραβοῦ, πῶς ὄλα τὰ ταμῆνη
κατήνησαν μπακάλικα;

Τέτοια τὸς εἶπα, Φασούλη,
κι' ἐφάνε τὰ κλέμματα,
και τότε συγγραφείς πολλοὶ
ἐτόλξαν σὲ δράματα
ποικίλα κροα φαγητά,
ἐν ἑλλοῖς λόγους ποιητά,
τουλουμοτόρι κάτωπρο, σαρόλαις, κι' ἄλλα τέτοια,
κι' ἐτρέγανε κι' ἐπῖνανε στὰ πάντα Βλαδέτα.

Κι' ἐγὼ κυττώντας τὸν Στρατηγῆ
μὲ λιμασμένο μῆτι
ἐπήρα τὸ στρατὸν στρατῆ,
στρατὶ τὸ μονοπάτι.

Και περκατώντας ἐβόρα σ' ἓνα μεγάλο κῆρι
κι' ἐράνητρα πῶς λέγεται και μδοπαν Μαιευτήρια.
Σπουδαῖον τίμενος κι' αὐτὸ δεχόμενος γαστέρας,
ὅπου Ρωμηγὸς ἐγκυμονοῦν
και μακαρίως τὸς γυναικῶν
σὲ μυροβλήτως σφαίρας.

Σικελήκεν βροῦμα πανταχοῦ και τόση δυσωδία
και ρύπων ἀγρία.
Βρωμῶν καλλεπιστήρια
μυροβλήτια Μουσῶν,
βρωμῶν και Μαιευτήρια
τῶν ἐγκυμονοῦσῶν.

Σε παραπέμπω σοβαρῶς εἰς Ἰπουργῶν ἐκθέσεις...
ἀλλ' ὅμως τίς τῶν κοιλιῶν καὶ τῶν Μουσῶν ἢ σχέσει;
Ἰπάρχει κἀποια Φασουλῆ, κ' ἔλος ὁ κόσμος ζέρει
κ' ἢ Μούσαις πῶς ἐγκυμονοῦν χειμῶνα καλοκαίρι.

Ἄπὸ τῶ Μαιευτήριον τὸ γυναικεῖον βγαίνα
καὶ σ' ἄλλο Μαιευτήριον περιέρου πηγαίνα,
κ' ἀντὶ γαστέρας γυναικῶν νὰ δῶ σὲ βρωμοκλίνας
κυττάξω κεφαλὰς ἀνδρῶν μὲ τοκετῶν ὠδίνας.

Κ' ἰαυτὸ τὸ Μαιευτήριον εἶναι γὰρ μᾶς τιμῆ...
ἐγκύους βλέπω κεφαλὰς, ἀλλὰ καμμὰ μαμμῆ.
Τότε κτωπὼ σὰν Ἡραϊοτός καὶ τούτας καὶ τῆς ἄλλας,
κ' ἄερας φρέσκος ἔβγαίνα μὲσ' ἀπὸ τῆς καυκάλας
κ' ἐπήγαίνα κ' ἐγέμιζε μεγάλ' ἀεροπλάνα,
καὶ πλῆθος ἔκραζε σοφῶν:
χαίρε, κυρία τῶν νεφῶν
καὶ τῶν ἀέριων μάννα.

Ἄραμα πνέει μύρου
στὴν γῆν τῶν Παρθενῶνων,
κ' ἄλλῶν δῆξει μόνον
ἢ Σούδα τοῦ Φαλήρου.

Κ' ὁ κύριος Λεβίδης τὴν εἶπε, τὴν ἐμύρισε,
καὶ περὶ νέων μέτρων κ' ἔκεῖνος ἐμερμήρισε.

Αὐτὰς τὰς προσπαθείας καθεὶς δὲ ἐκτιμᾷ,
ἐγ' ὅμως λέγω πάντα: βρωμῶ, βρωμᾷς, βρωμῆ,
κ' ἢ βρῶμα σὺν τῇ χρόνῳ θαρρῶ πῶς συνειθίζεται,
καὶ κανενὸς ἢ μύτη μ' αὐτὴν δὲν ἐρεθίζεται.

Πατρίς μου Ρωμηοσύνη, ποῦ θάλλεις μὲ ληστειῶν,
ἢ βρῶμα σοῦ παρέχει καὶ ρῶμην κ' εὐρωστίαν.
Ἄπὸ παντοῦ τὸν ρύπον μοχθεῖς ν' ἀπομύζῃσης
καὶ βλέπω πῶς μὲ ρύπους προώριστα νὰ ζήσης.

Καὶ σὺ, καίμινε Φασουλῆ,
μὲσ' στὴν Σταμποῦλ τραγοῦδα
τὸ κράτος, ποῦ μοσχοβολεῖ,
καὶ μὴν ξεχνᾷς τὴν Σούδα.

Μεγάλως μὰς ἀπασχολοῦν αἱ περὶ βρώμας κρίσεις,
ἐνθ' κ' ὁ σιδηρόδρομος ἀρχίζει τῆς λαρίσης,
κ' ἔγω γ' ἰαυτὸ τὸ γεγονός φάλλω μεγαλυνῆριον
στὸν κύριον Πρωθυπουργὸν τὸν ἀρχικαγκελάριον.

Αὐτὸν τὸν σιδηρόδρομον εἰς πᾶσαν πολιτείαν
χαρμόσυνα σαλπίζωμεν,
καὶ πάντες δεξ ἐλπίζωμεν
πῶς δὲν θὰ γίνῃ χρῆσις του ποτὲ πρὸς ἐκστρατεῖαν.

Ἐκ τῆς Σταμποῦλ ὁ Φασουλῆς, τῶν Ἀθηνῶν ὁ σεβνταλῆς.

Τὰ περὶ βρώμας ἔγιναν συνθήσια σ' ἐμάς,
κ' ὅτε τὴν βρῶμα σήμερ' ἔμπορεῖς νὰ βλαστημᾷς.
Εἰθ' ἐν αὐτῇ νὰ δρώσωμεν... τρεῖς γένοιτο κ' ἀμήν!...
μὰ τώρα πρέπει στὴν Σταμποῦλ νὰ κάμει ἔκδρομήν.

Ἐλα στὴν Πόλιν νὰ δῆς Ἀράνη,
ἔλα στὴν Πόλιν νὰ φᾶς κεμπάπι,
νὰ δῆς κ' ἔκεινα τὰ Χανουμάκια,
ποῦ δγαίνουσι τώρα χωρὶς γιασουμάκια.

Τῶν Ἀθηναίων ἀφες τοὺς μύθους,
κ' ἔλα στὴν Πόλιν νὰ δῆς ντραπάναις,

νὰ δῆς ἀκόμη καὶ τῆς Σουλτάναις,
πῶς τραγουροῦν μόναις στοὺς δρόμους.

Ἐλεύθερα τὸ μάτι μου κυττάζει δίχως φέθο,
καὶ δὲν μὲ κάνει πᾶ κανεὶς
χαφρὶς κ' εἰνούχοτος ἀπηνῆς
κουμποῦρι νὰ τὸ κόβει.

Ἀφήσατε τῶν Ἀθηνῶν τὸ τόσο μαχμουροῦσι
κ' ἔλατ' ἔδω νὰ σὰς δεχθοῦν μὲ ζῆτω καὶ τοῖμποῦσι.
Ἐλάτε, καὶ πομπὴν λαμπρᾶν γὰρ σὰς προτομᾶζει
κ' ἢ Πρίγκηψ ὁ Σαμπᾶχ — Ἐδδίν, ποῦ τόσο μὰς θαυμάζει.

Τρέψετε, Ρωμηῶν ἀγρέμιζα,
νὰ φιλήσατε τοὺς φίλους,
νὰ μετράτε κалιντερίμιζα,
ν' ἀπογράφετε τοὺς σκύλους.

Καὶ μὲ ρήτορας πανόφους
μῆσα βάλλετε τρανὰ
νὰ σὰς στείλουν ὑποτρόφους
στὸν γνωστὸν Ταμπελαχάνα.

Κ' ὁ κύριος Καμπούρογλους, γ' αὐτὸς ἀπὸ τοὺς κάνν,
ἐβγήκε τώρα Δῆμαρχος στὴν Πόλιν, μετ' ἐλιθῶν.
Χαρὰς καὶ νίκης σημαντρον εἰς τὴν Σταμποῦλ ἐκτόπισα,
κ' ἔγω πρὸς τοῦτον εἶπα:
προσπάθησε νὰ λῶθ' κ' ἔδω τῶν Ἀθηνῶν ἢ σκόνῃ
τῆς Ρωμηοσύνης τοὺς ἐχθροὺς νὰ τοὺς ἀποστραβῶνῃ.

Ἐχθροὺς δὲν ἔχομεν σὰν πρὶν ἀγρίους κ' ἀτίθαστους,
κ' οἱ Βούλγαροι τῶν φρόνων
στὴν γῆν τῶν Μακεδόνων
νὰ στείλουν τώρα σκέπτονται θεατρικοὺς θιάσους.

Γὰρ τοῦτο σήμερα καὶ οὐκ μὴ χάσκατε σὰν ζᾶ,
καὶ στείλετέ μας, κουντεντέ,
κανένα Καραγκιχὸς — μπερντέ,
ἢ καὶ κανένα θάσου νὰ παίξῃ τὴν Ζαζᾶ.

Ἐλάτε, φίλα θρέμματα τῶν Κήπων τοῦ Κλαυθιμῶνος...
σὰς καρτερῶν Νεότουρκαι καὶ Ροῦμ ἀνυπομόνας.

Καὶ καρδοῦσαι ποικιλίας,
μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίας.

Μῆσα στὴν Ἀλεξάνδρειαν ἔγιναν γάμοι πρῶτοι
μὲ πολυτέλειαν πολλὴν τοῦ Γιάννη Κερασῶτι,
ποῦναι γ' αὐτὸς σὸ Κᾶιρο καὶ κἀνεὶ ντραπαδῆρ,
μετὰ τῆς κόρης τῆς ἀβρᾶς Ἐλένης Διαλαδέρη.
Κ' ἀντὶ γὰρ τὰ στέφανα γνωστὸς ἀνοικτοχέρης,
μέγας μοχλὸς τοῦ Πειραιῶς, ὁ Στάθης Διαλαδέρης.

Δαέρτης ὁ Βλασοπούλος, πλοίαρχος τοῦ Σταπάτου,
ἔτελεσε τοὺς γάμους τοῦ μὲ γεγὸ τοῦ καὶ χαρὰ τοῦ
μαζὶ μὲ τὴν Χαρίκλειαν τὴν Βλασοπούλου τώρα,
ποῦναι κορτεῖο μάλακιμα μὲ θέγγητρα καὶ δῶρα.
Δανάη δὲ τοὺς ἔσπεψε τοῦ Κύρου τῆς Ἐ σ τ ῖ α ς
κ' ἔβθε νὰ ζῆσουσι εὐτυχῆς καὶ πλήρεις εὐρωστίας.

Τοῦ Παναγιῶτου Ἰάφου τὸ παράσημον,
τὸ πράγματι σπουδαῖον καὶ εἰσάσημον,
ἔδδθ' εἰς ἀξίωσιμον κυρίαν,
ποῦ λέγει Ἐριφύλη Κουρκοῦλη,
κ' ὁ Φασουλῆς μ' αὐτὴν τὴν εὐκαίριαν
θερμὰ συγχαρητήρια τῆς στέλλει.